

RECENSIE | TONEEL

FAMILIEBAND BLIJFT ALTIJD

Robbert van Heuven

Iedereen is iemands kind. En iedereen zit dan ook altijd met ouders opgescheept, of je dat nou leuk vindt of niet. De voorstelling *Bloedband van Orkater* laat zien welke vormen de relatie tussen ouders en kinderen kan aannemen.

Twee veertigers krijgen onverwacht een kind, bij een oude muzikant staat

opeens een onbekende dochter op de stoep en een man wordt gedwongen zijn kinds geworden moeder te verzorgen. De verhalen worden fragmentarisch verteld en afgewisseld met muziek en abstracte bewegingssequenties. Niet alle scènes zijn even interessant en vooral de abstracte bewegingen doen knullig en overbodig aan. Maar op andere momenten maakt de voorstelling diepe indruk, vooral op de momenten waar Leny Breederveld op even hilarische als pijnlijke wijze de demente moeder neerzet. *Bloedband* werpt zo een muzikaal en onderhoudend licht op die relatie waar je niet voor hebt gekozen

en eigenlijk ook niet meer vanaf komt.
Gaan

Bloedband van Orkater. BEN VAN DUIN